

# A LIBERALIZACIÓN DO MERCADO DO GAS



## Guía do Consumidor Cualificado de Gas Natural

**ACTUALIZADA A  
XUÑO 2003**

# **A LIBERALIZACIÓN DO MERCADO DO GAS**

**Guía do  
Consumidor Cualificado  
de Gas Natural**

Dep. Legal: C-1552-2003

# índice

1. Introducción.....	5
2. Novo marco regulatorio.....	5
2.1. Principios fundamentais.....	6
2.2. Axentes do sistema.....	8
2.3. Órgano de xestión.....	9
2.4. Órganos de regulación.....	9
3. ¿Quen se pode beneficiar da liberalización?.....	11
4. ¿Quen son consumidores cualificados?.....	11
5. ¿Como pode mercar gas un consumidor cualificado?.....	11
5.1. ¿Que é preciso analizar antes de decidi-la mellor alternativa?.....	13
5.2. ¿Como contrata un consumidor cualificado unha subministración de gas natural?.....	14
5.3. ¿Con que empresas se pode contrata-la subministración de gas natural?.....	14
6. Solución de problemas relacionados coa subministración de gas.....	15
7. Calidade do servizo.....	16
8. Organismos onde ampliar información.....	18
Anexo 1: Lexislación relacionada coa liberalización do sector gasista.....	19
Anexo 2: Rede de Gasoductos.....	21
Anexo 3: Prezos das tarifas de subministración de gas.....	22



## 1. INTRODUCCIÓN

O gas natural é un combustible eficiente, abundante e o máis “limpo” dos fósiles. Hai reservas de gas natural nos cinco continentes, e practicamente cada día descóbrense novos depósitos. Na actualidade España impórtao principalmente de Arxelia, Noruega, Nixeria, e en menor proporción de Libia, países do Golfo Pérsico, Trinidad e Tobago.

Os usos do gas natural tamén se multiplican. O número de consumidores domésticos medra continuamente, pero é no sector industrial (e especialmente na xeración de enerxía eléctrica en centrais de gas de ciclo combinado) onde o consumo de gas promete dispararse no futuro.

A Lei do Sector de Hidrocarburos (Lei 34/1998) que derroga a Lei 10/1987 (coñecida como Lei do Gas), adapta a lexislación española ás esixencias da Directiva Europea do Gas (98/30/CEE). A Lei inclúe unha serie de medidas que teñen como obxectivo favorecer-la apertura do mercado do gas, co fin de conseguir calidade de servizo e prezos competitivos, introducindo competencia e potenciando o seu uso como fonte enerxética alternativa.

## 2. NOVO MARCO REGULATORIO

O mercado do gas natural experimentou en España unha transición cara á total liberalización dende un réxime de monopolio. Este cambio está regulado pola Lei 34/1998 do Sector de Hidrocarburos e polo Real Decreto-Lei 6/2000 de Medidas para Acelera-la Competencia, que adiantou ó 1 de xaneiro de 2003 a total liberalización con respecto ó resto da Unión Europea. Coa publicación do Real Decreto 949/2001, que regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas estableceuse un sistema económico integrado do sector de gas natural.

## 2.1. Principios fundamentais

Os principios fundamentais da nova regulación deste sector enerxético son:

### › **Suprímese a consideración de servicio público.**

Estímase que o conxunto das actividades reguladas pola Lei 34/1998 non requiren da presenza e responsabilidade do Estado para o seu desenvolvemento. Polo tanto, aínda que seguen sendo consideradas de interese xeral, desaparece o sistema de concesións, quedando suxeitas a un réxime de autorización de instalacións.

Preténdese garantir un desenvolvemento suficiente de infraestruturas mediante un sistema de retribucións que permita unha adecuada rendibilidade dos investimentos.

### › **Liberalización do sector.**

A Lei 34/1998 ten como principal obxectivo avanzar na liberalización do gas e, para iso, establece a separación de actividades reguladas (transporte, regasificación, almacenamento e distribución) e actividades non reguladas (aprovisionamento e comercialización).

Deséñase un sistema de tarifas, peaxes e canons baseado en custos, co fin de imputar a cada consumidor os custos nos que incorra o sistema relativos ó seu consumo.

### › **Política de prezos.**

- a) No réxime regulado (a tarifa integral), os prezos son idénticos para todo o territorio. Fíxanse pola Administración en función do custo da materia prima, xestión da compravenda de gas natural, custos de conducción e actividade de subministración a tarifa.
- b) No mercado liberalizado a formación de prezos está baseada nun sistema agregado de custos, dende a orixe ata o punto de consumo,

é dicir, o prezo final inclúe os custos de aprovisionamento, regasificación, transporte, almacenamento e distribución, ata o consumidor final. O prezo final do gas terá unha compoñente de libre mercado (aprovisionamento e marxe comercial do comercializador) e unha compoñente regulada, esta última para satisfacer en forma de canons e peaxes os custos de regasificación, transporte, almacenamento e distribución.

### › **Liberdade de comercialización do gas.**

Créase un novo tipo de empresas chamadas “comercializadoras”, que teñen como función principal facilitar ós consumidores cualificados a elección de subministrador de gas, en réxime de liberdade de contratación de prezos, sendo incompatible esta actividade comercializadora co exercicio de actividades definidas como reguladas (regasificación, almacenamento estratéxico, transporte e distribución).

### › **Liberdade de acceso ás redes de transporte e distribución de gas.**

Tódolos axentes que operan no novo sistema gasista español poden acceder libremente ás redes de transporte e distribución de gas mediante o pagamento dunha peaxe, establecido pola Administración no R.D. 949/2001, polo que se regula o acceso de terceiros á rede. Ditas peaxes varían en función dos niveis de presión e do volume de consumo.

### › **Os consumidores cualificados progresivamente poden elixir o subministrador que desexen e acordar con el as condicións e o prezo do gas.**

Un dos principios básicos do novo sistema é o recoñecemento do dereito dos consumidores cualificados a elixir o subministrador que lles pareza máis conveniente e acordar con el, libremente, o prezo e as demais condicións de contratación do servizo.

Dende o 1 de xaneiro de 2003 tódolos consumidores poden exercer este dereito e actuar como “consumidores cualificados”.



## 2.2. Axentes do sistema

- **Productor:** Empresa que realiza a exploración, prospección, desenvolvemento e explotación de depósitos de gas natural. A maior parte do gas natural que se consome en España provén de terceiros países a través de gasoductos (Magreb e Laca) ou ben, en buques metaneiros que o transportan en estado líquido ( $-160^{\circ}\text{C}$ ) ata as plantas de almacenamento e regasificación situadas en España.

- **Transportista:** Empresa titular de instalacións de regasificación de gas natural licuado (G.N.L.), de transporte (presión maior de 16 bar) ou almacenamento de gas natural. Pode adquirir gas natural para a súa venda a outros transportistas ou ós distribuidores ó prezo de transferencia regulado. Debe permiti-lo acceso a terceiros (comercializadores, consumidores cualificados e transportistas) ás súas instalacións, recibindo en contraprestación as peaxes e canons establecidos.

- **Distribuidor:** Empresa titular de instalacións de distribución de gas natural (con presión menor ou igual a 16 bar ou que alimenten a un só consumidor). Compra o gas ó transportista a un prezo de transferencia regulado e véndeo tamén a prezo regulado ós clientes a tarifa. Debe permiti-lo acceso de terceiros (comercializadores e clientes cualificados) á súa rede, a cambio do pagamento da peaxe establecida.

- **Comercializador:** Sociedade mercantil que accedendo ás instalacións de terceiros (transportistas



e distribuidores) adquire gas natural para a súa venda ós consumidores cualificados ou a outros comercializadores. A súa función principal é facilita-lo dereito de elección por parte dos consumidores e incrementa-la competencia entre as empresas subministradoras.

### 2.3. Órgano de xestión

Para que o sistema funcione correctamente creouse un novo organismo: o **Xestor do Sistema**, función que foi asignada a **Enagás, S.A.** Ningunha persoa física ou xurídica poderá participar no accionariado de **Enagás S.A.**, nunha proporción superior ó 35%.

○ **Xestor do Sistema** é o responsable da xestión técnica da rede básica e de transporte secundario (presión maior ou igual a 16 bar). Ten por obxecto garanti-la continuidade e seguridade da subministración, o correcto funcionamento técnico do sistema gasista e a coordinación entre os suxeitos que xestionan e fan uso do sistema gasista, baixo os principios de transparencia, obxectividade e independencia.

Entre as súas funcións destacan as seguintes:

- Determinar e controla-lo nivel de garantía de abastecemento do Sistema.
- Coordinar e modifica-lo mantemento de instalacións e imparti-las instrucións necesarias para a correcta explotación do Sistema.
- Propoñer ó Ministerio de Economía o desenvolvemento da Rede Básica de gas natural e a ampliación dos almacenamentos.
- Coordina-la operación de transportistas para asegura-la entrega do gas nas condicións adecuadas nos puntos de saída do sistema.
- Controla-los almacenamentos.

### 2.4. Órganos de regulación

○ **Goberno** é o máximo responsable en materia de regulación do Sector de Hidrocarburos. Entre as responsabilidades que a Lei lle encomenda destacan:

- Exerce-las facultades de planificación.
- Establece-la regulación básica das actividades dentro do Sector.
- Fixa-las peaxes polo uso das redes e regula-la estrutura dos prezos do gas a tarifa.
- Establece-los requisitos mínimos de calidade e seguridade que han de rexer-la subministración.

A **Comisión Nacional de Enerxía** (C.N.E.) é o organismo encargado de velar pola competencia efectiva no sistema e pola súa obxectividade e transparencia, en beneficio de tódolos suxeitos que operan no mesmo e dos consumidores.

A Comisión ten encomendadas, entre outras, as seguintes funcións:

- Se-lo órgano consultivo da Administración en materia enerxética.
- Se-lo órgano arbitral entre os axentes do sistema que así o requiran.
- É órgano competente na resolución de conflitos entre os axentes do sistema, por exemplo, naqueles relativos ó acceso de terceiros ás redes.
- Velar para que as actividades enerxéticas se leven a cabo en réxime de libre competencia.
- Inspecciona as condicións técnicas das instalacións, as económicas e a separación de actividades.
- Participar na planificación enerxética e na elaboración de proxectos de tarifas e peaxes.
- Informa sobre diversos aspectos en relación co funcionamento do novo sistema, fai propostas para melloralo e comeza ou informa expedientes sancionadores.

**As Comunidades Autónomas**, no seu ámbito territorial, compete o desenvolvemento legislativo e a execución da normativa básica en materia de hidrocarburos, a autorización e inspección das instalacións e a potestade sancionadora.

### 3. ¿Quen se pode beneficiar da liberalización?

Os consumidores son os principais beneficiarios do proceso de liberalización, como **consumidores cualificados**, poden optar entre elixir libremente o subministrador (comercializador), co que poden pactar o prezo da subministración, ou continuar no réxime de prezos regulados (tarifas de venda de gas natural).

### 4. ¿Quen son consumidores cualificados?

De acordo co establecido no artigo 11 do **Real Decreto-Lei 6/2000 dende o 1 de xaneiro de 2003**, tódolos consumidores teñen a consideración de cualificados.

### 5. ¿Como pode comprar gas un consumidor cualifica-

Para comprar gas natural, os consumidores cualificados poden elixir entre as seguintes opcións:

**1ª opción: Seguir sendo subministrado polo seu actual distribuidor** a prezo regulado segundo a orde ECO/31/2003, do 16 de febreiro, pola que se aproban as tarifas de gas natural e gases manufacturados por canalización.

De acordo co R.D. 949/2001, do 3 de agosto, as tarifas abandonaron o sistema de usos (doméstico, comercial, industrial) por un sistema baseado en custos e aplicouse unha estrutura baseada en niveis de presión e volume de consumo.

A continuación, móstrase a estrutura das novas tarifas (R.D. 949/2001):

GRUPO	PRESIÓN (bar)	TARIFA	VOLUME DE CONSUMO (kWh/ano)
1	$60 < P$	1.1 1.2 1.3	$C \leq 200.000.000$ $200.000.000 < C \leq 1.000.000.000$ $1.000.000.000 < C$
2	$4 < P \leq 60$	2.1 2.2 2.3 2.4 2.5 2.6	$C \leq 500.000$ $500.000 < C \leq 5.000.000$ $5.000.000 < C \leq 30.000.000$ $30.000.000 < C \leq 100.000.000$ $100.000.000 < C \leq 500.000.000$ $500.000.000 < C$
3	$P \leq 4$	3.1 3.2 3.3 3,4	$C \leq 5.000$ $5.000 < C \leq 50.000$ $50.000 < C \leq 100.000$ $100.000 < C$
4	SERVICIO INTERROMPIBLE		

## 2ª Opción: Contrata-la subministración de gas a prezo pactado libremente (a un comercializador).

Neste caso, o prezo da subministración descomponse da seguinte maneira:

### a) Prezo da enerxía

Se se merca a enerxía a un comercializador, deberase pactar con el dito prezo, polo que é adecuado pedir previamente ofertas a distintos comercializadores.

### Impostos

- A facturación da enerxía, está gravada co IVE (tipo do 16%).

## b) Prezo do uso das redes (tarifas de acceso)

As tarifas de acceso constitúen o cargo polo uso das redes de transporte e distribución. A diferenza do caso eléctrico, a empresa comercializadora do gas natural sempre é a titular do contrato de acceso ás redes, non sendo posible que o consumidor poida xestionar directamente dito contrato coa distribuidora.

### Impostos:

A facturación polo acceso a rede está gravada cun IVE do 16%.

### 3ª Opción: Adquiri-lo gas a un produtor.

Esta opción obriga a adquiri-lo gas que vai consumir en orixe, encargarse do seu transporte ata os puntos de entrada do sistema gasista en España (Plantas de Regasificación ou Conexións Internacionais por Gasoducto) e realizar os contratos de acceso ás instalacións de transporte e distribución, aboando as peaxes e canóns de acceso establecidos regulamentariamente.

Pola súa complexidade, esta alternativa só e recomendable para grandes consumidores de gas natural (por exemplo, unha planta de ciclo combinado).

## 5.1. ¿Que é preciso analizar antes de decidi-la mellor alternativa?.

**Antes de solicitar oferta a un subministrador, débense coñecer-las características actuais da subministración:** nivel de presión, volume anual de consumo e a distribución temporal do mesmo.

**A continuación, coas características da subministración débense solicitar ofertas a distintos subministradores e compara-lo prezo resultante entre as seguintes alternativas:**

- Mante-lo contrato de subministración a tarifa.
- Contrata-la subministración libremente e paga-la tarifa de acceso correspondente.

Evidentemente, existen outros factores distintos do prezo, a considerar no servizo proporcionado por un subministrador; atención comercial, asesoramento, formas de pagamento...

## 5.2. ¿Como contrata un consumidor cualificado unha subministración de gas natural?.

Se un consumidor cualificado quere conectarse á rede, deberá poñerse en contacto coa empresa distribuidora da súa zona ou bisbarra e elixir entre as seguintes alternativas.

- 1.- Solicitar ó distribuidor a construción da acometida, nas condicións regulamentariamente establecidas.
- 2.- Construír unha liña directa, que será da súa propiedade e estará fóra do réxime regulado.

Unha vez realizada a acometida de subministración, o consumidor cualificado poderá optar entre adquiri-lo gas a un distribuidor, a un comercializador ou a un produtor.

## 5.3. ¿Con que empresa se pode contrata-la subministración de gas natural?.

As empresas comercializadoras de gas deben estar autorizadas polo Ministerio de Economía. Para coñece-la lista de empresas coas que pode contratar a subministración de gas pódense dirixir ó Instituto Enerxético de Galicia (INEGA),

Departamento: Industria e Enerxías Convencionais  
 Teléfono: 981 54 15 23 / Central INEGA: 981 54 15 00  
 Fax: 981 54 15 25  
 E-mail: industria@inega.es  
 Enderezo: Rúa de Ourense, 6 – A Rosaleda  
 15701 Santiago de Compostela

ou ben a:

Ministerio de Economía  
 Teléfono: 91 349 49 68  
 Fax: 91 457 80 41  
<http://www.mineco.es/comun/listacomercializadoras.htm>

## 6. Solución de problemas relacionados coa subministración de gas

Se a un consumidor lle xorde un problema relacionado coa subministración de gas, debe acudir á súa empresa distribuidora, se contrata a subministración á tarifa integral, ou ó seu comercializador, se é un consumidor cualificado que contrata o seu consumo libremente. En último caso, a responsabilidade da calidade da subministración é a empresa distribuidora da zona.

No caso de que a resposta non se produza en termos satisfactorios, o consumidor pode dirixirse, en función do asunto a tratar, ós seguintes organismos:

**1.** Se se trata dunha cuestión relacionada coa xestión do contrato de subministración, tarifas de gas, tarifas de acceso aplicadas, acometidas, etc. pode dirixirse á **Delegación da Consellería de Innovación, Industria e Comercio da Xunta de Galicia en cada provincia.**

**Exemplo:** Se un consumidor non está de acordo coas esixencias da compañía distribuidora para proporcionarlle a subministración á nova industria que pretende instalar, ou se a presión de subministración presenta oscilacións que lle ocasionan problemas no seu proceso productivo, ou se considera que a tarifa de acceso non se está aplicando correctamente, etc. pode dirixirse á Delegación da Consellería de Industria da súa provincia.

**2.** Se se trata dunha cuestión relativa ás condicións de acceso ás redes, ou relacionada coa xestión técnica do sistema (responsabilidade do Xestor do Sistema), pode dirixirse á **Comisión Nacional de Enerxía (dre@cne.es)**, competente na resolución de conflitos que xurdan nestes ámbitos.

**Exemplo:** se un distribuidor non permite o acceso á rede a un consumidor, este pode formular un conflito ante a CNE.



## 7. Calidade do servizo

Ó cambia-lo sistema de facturación, de m<sup>3</sup> a kWh de gas natural, e facturar enerxía en lugar de volume, a presión utilízase no actual sistema de medida como variable para medi-las interrupcións de subministración, o PCS é controlado en orixe, etc... A calidade do servizo está regulada polo R.D. 1434/2002, do 27 de decembro.

Os límites de calidade do gas natural en relación á súa composición, poderes caloríficos e demais características da calidade do produto para a súa subministración, corresponden ós aplicables ó gas do grupo H segunda familia, de acordo coa clasificación de gases da norma UNE-EN-437, e deberán cumprilo indicado nas Normas de Xestión Técnica do Sistema.

O gas natural deberá ser odorizado, de forma que calquera fuga poida ser detectada con facilidade cando exista unha mezcla cunha concentración volumétrica dun quinto da correspondente ó límite de inflamabilidade.

### Definición de interrupción da subministración

Considerarase interrupción de subministración de gas natural, cando se realice a subministración por debaixo das seguintes presións mínimas:

- a) 18 mbar relativos, nunha rede de presión máxima de servizo menor ou igual a 0,05 bar relativos.
- b) 50 mbar relativos, nunha rede de presión máxima de servizo superior a 0,05 bar relativos ata 0,4 bar relativos.
- c) 0,4 bar relativos, nunha rede de presión máxima de servizo superior a 0,4 bar relativos ata 4 bar relativos.
- d) 3 bar relativos, nunha rede de presión máxima de servizo superior a 4 bar relativos ata 16 bar relativos.
- e) 16 bar relativos, nunha rede de presión máxima de servizo superior a 16 bar relativos.

## Interrupcións da subministración

Cando, no caso de **clientes a tarifa**, se producen interrupcións da subministración, a empresa subministradora aplicará unha rebaixa do 10 por cento nas facturas mensuais correspondentes ós clientes afectados por cada dúas interrupcións rexistradas no punto de subministración no mes, sempre que ningunha delas exceda de cinco horas.

No caso de clientes subministrados a través de comercializadora, o desconto do 10 por cento aplicarase sobre as peaxes que debe aboa-la comercializadora, sempre que a interrupción da subministración non sexa imputable á actuación desta.

No que respecta ós descontos aplicables polas empresas comercializadoras ós seus clientes debido ás interrupcións de subministración de gas natural, estarase ó disposto nas condicións pactadas entre as partes.

Se a duración destas interrupcións de servizo fose superior a cinco horas e inferior a un día, tanto para clientes a tarifa como para os clientes subministrados por unha comercializadora, a efectos de calcula-lo desconto aplicable, computarase cada interrupción de subministración como dúas interrupcións. Se a interrupción durase un ou máis días, computarase tres interrupcións por día de subministración interrompido. Non obstante, o desconto non poderá exceder en ningún caso do 50 por cento do importe da factura.

Cando a interrupción da subministración se deba a causas de forza maior ou de mantemento programado das instalacións, non se aplicará as reducións na facturación mensual dos clientes a tarifa nin as peaxes citadas anteriormente.

Tampouco serán de aplicación aqueles clientes que teñan a consideración de interrompibles.

## 8. Organismos onde ampliar información

- Se desexa coñecer as características da subministración actual, pode dirixirse á súa **empresa distribuidora**.
- Se desexa coñecer as alternativas a ser subministrado no mercado pode dirixirse ós **comercializadores autorizados**, ou no seu caso, ós **produtores**.
- Se desexa obter información xeral sobre a regulación e funcionamento do sistema, pode dirixirse ó **Instituto Enerxético de Galicia**.

Departamento: Industria e Enerxías Convencionais  
 Teléfono: 981 54 15 23 / Central INEGA: 981 54 15 00  
 Fax: 981 54 15 25  
 Web: <http://www.inega.es>  
 (link elexibilidade-CNE)  
 E-mail: **industria@inega.es**  
 Enderezo: Rúa de Ourense, 6 – A Rosaleda  
 15701 Santiago de Compostela

ou ben á **Comisión Nacional de Enerxía:**

Departamento: Dirección de Relacións Externas  
 Teléfono: 91 432 96 28 / Central CNE: 91 432 96 00  
 Fax: 91 577 62 18  
 Web: <http://www.cne.es>  
 E-mail: **dre@cne.es**  
 Enderezo: C/ Marqués del Duero, 4  
 28001 Madrid

**Centro de Atención Telefónica “Elexibilidade 2003”  
 Teléfono: 901-10 2003**

## LEXISLACIÓN RELACIONADA COA LIBERALIZACIÓN

**Lei 34/1998**, do 7 de outubro, do Sector de Hidrocarburos (B.O.E. de 8 do outubro de 1998).

**Directiva 98/30/CE** do Parlamento Europeo e do Consello do 22 de xuño de 1998 sobre normas comúns para o mercado interior do gas natural.

**Real Decreto 1339/1999**, do 31 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da C.N.E. (B.O.E. nº 202 do 24-08-1999).

**Lei 50/1998**, do 30 de decembro, de Medidas Fiscais, Administrativas e de Orde Social (Artigo 108). BOE do 31 de decembro de 1998.

**Real Decreto - Lei 6/1999**, do 16 de abril de Medidas Urxentes de Liberalización (capítulo III). (B.O.E. nº 92 do 17-04-1999).

**Real Decreto – Lei 6/2000**, do 23 de xuño, de Medidas Urxentes de Intensificación da Competencia en Mercados de Bens e Servicios (B.O.E. do 24-06-2000).

**Real Decreto 949/2001**, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso a terceiros ás instalacións gasistas e establécese un sistema económico integrado do sector de gas natural (B.O.E. do 7-09-2001). Modificado en parte polo R.D. 1434/2002 (artigos 5,6,7,8 e 31).

**Orde 303/2002, de 15 de febreiro**, pola que se establecen as peaxes e cánons asociados ó acceso de terceiros ás instalacións gasistas (BOE 18/2/02). Derroga á orde 28-07-00.

**Orde 31/2003, de 16 de xaneiro**, pola que se establece as tarifas de gas natural e gases manufacturados por canalización e alugamento de contadores. (BOE17/01/03). Derroga as ordes 30/09/99, (BOE 1/10/99), e a orde do 12/02/01. (BOE 19/2/01).

**Orde 301/2002, do 15 de febreiro**, pola que se establece a retribución das actividades reguladas polo sector gasista. Modificada pola orde 1026/2002 do 10 de abril.

**Orde 146/2002, do 30 de xaneiro**, pola que se fixan os prezos máximos para subministración de gas natural para usos industriais. Derroga o punto sexto da orde do 30 de setembro de 1999, (BOE 1/10/99).

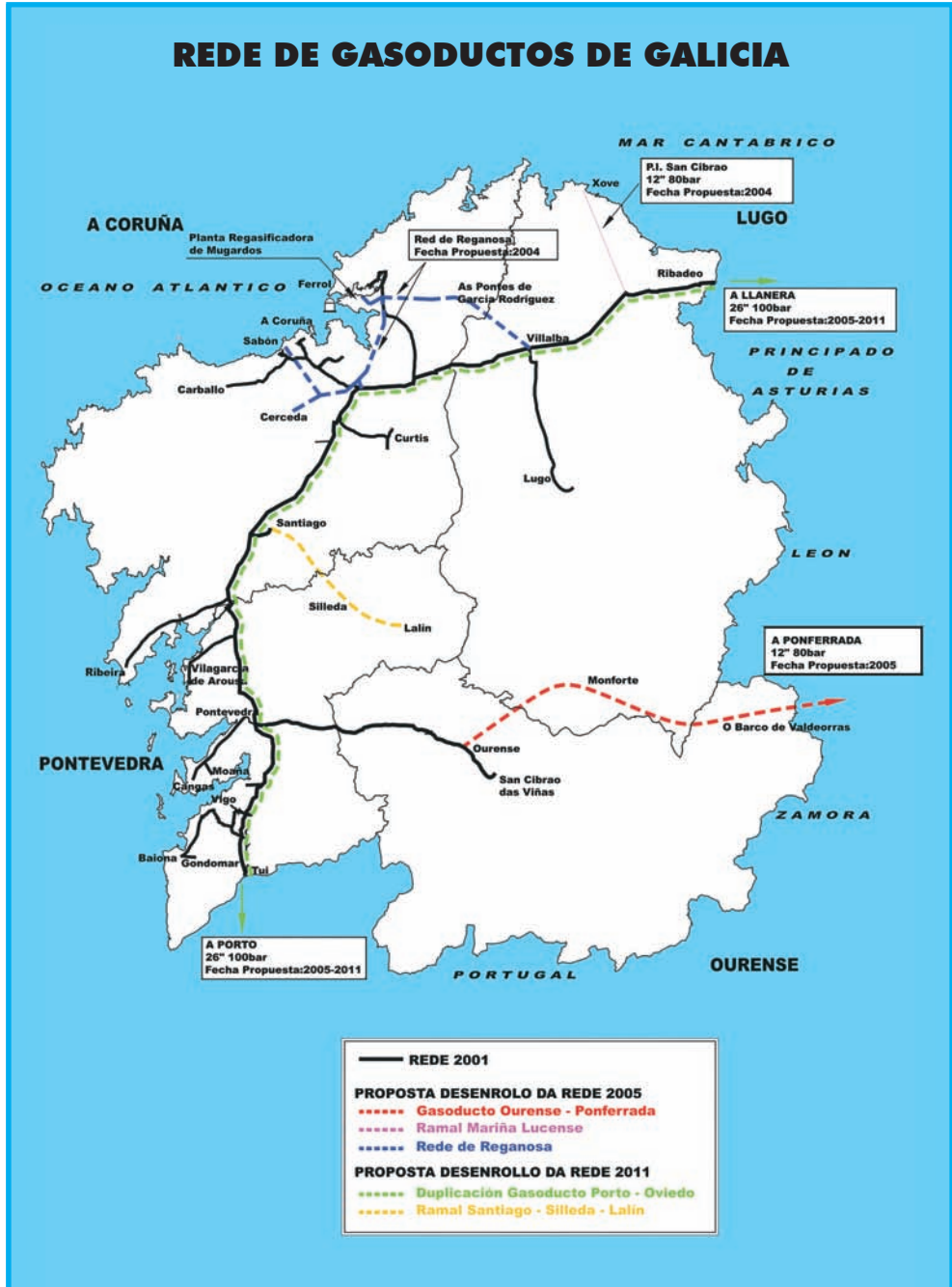
**R.D. 1434/2002, do 27 de decembro**, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de gas natural.

**Regulamento Xeral do servizo Público de Gases Combustibles**  
Decreto 29 13/1973 do 26 de outubro (B.O.E. do 21.11.73, modificado polo B.O.E. 20-2-84).

Norma UNE-EN 437/A1 Gases de ensaio, presións de ensaio e categoría dos aparatos.

**Estes documentos poden ser descargados (en formato pdf)  
directamente dende a web da C.N.E.**

## REDE DE GASODUCTOS



## Anexo 3

### PREZOS DAS TARIFAS DE SUBMINISTRACIÓN DE GAS

#### Grupos 1, 2 e 3

#### Consumidores de gas natural con carácter firme

Grupo 1. Presión máxima superior a 60 bar.

Tarifa	Consumo kWh/año	Término fijo (€/kWh/día)/mes	Término variable €/kWh
1.1	Inferior ou igual a 200.000.000	0,039357	0,013855
1.2	Superior a 200.000.000 e inferior ou igual a 1.000.000.000	0,036250	0,013745
1.3	Superior a 1.000.000.000	0,034178	0,013745

Grupo 2. Presión superior a 4 bar e inferior ou igual a 60 bar.

Tarifa	Consumo kWh/año	Término fijo (€/kWh/día)/mes	Término variable €/kWh
2.1 *	Inferior ou igual a 500.000	0,034437	0,014358
2.2 *	Superior a 500.000 e inferior ou igual a 5.000.000	0,034437	0,014347
2.3	Superior a 5.000.000 e inferior ou igual a 30.000.000	0,044277	0,014146
2.4	Superior a 30.000.000 e inferior ou igual a 100.000.000	0,041817	0,014060
2.5	Superior a 100.000.000 e inferior ou igual a 500.000.000	0,039357	0,013964
2.6	Superior a 500.000.000	0,037390	0,013878

\* Estas tarifas, ademais, teñen un Término fijo de 124,16 €/mes.

Grupo 3. Presión inferior ou igual a 4 bar.

Tarifa	Consumo kWh/año	Término fijo (€/cliente)/mes	Término variable €/kWh
3.1	Inferior ou igual a 5.000	2,31	0,040951
3.2	Superior a 5.000 e inferior ou igual a 50.000	5,15	0,034111
3.3	Superior a 50.000 e inferior ou igual a 100.000	39,96	0,025757
3.4	Superior a 100.000	59,64	0,023397

Resolución de 11 de abril de 2003 (BOE 12/04/2003)

## Anexo 3

### PREZOS DAS TARIFAS DE SUBMINISTRACIÓN DE GAS

#### Grupo 4

#### Consumidores de gas natural con carácter interrompible

Tarifa	Término variable €/kWh
4 bar < Presión < 60 bar	0,015421
Presión > 60 bar	0,014848

Resolución do 11 de abril de 2003 (BOE 12/04/2003)

En tódolos casos, os prezos indicados non inclúen o I.V.E.

As tarifas interrompibles serán de aplicación a todo usuario que utilice o gas natural como combustible, subministrado por canalización, en actividades e/ou procesos industriais con especial natureza que permita a interrupción do servicio e/ou consumos intermitentes do gas e ademais o usuario manteña operacional outra fonte de enerxía alternativa.

Non se poden contratar conforme a esta tarifa consumos inferiores a 8.600.000 kWh/ano ou 26.000 kWh/día nin consumidores conectados a un gasoducto con presión de deseño igual ou inferior a 4 bar.

As condicións de interrompibilidade serán o resultado dun acordo entre as partes, se ben o usuario terá dereito a que no prazo de preaviso para a suspensión da subministración non sexa inferior ás vinte e catro horas.



